Eduskunta
Valtiovarainvaliokunta
Verojaosto
00102 EDUSKUNTA

Hallituksen esitys eduskunnalle laeiksi elinkeinotulon verottamisesta annetun lain 52 ja 52 f §:n ja varojen arvostamisesta verotuksessa annetun lain muuttamisesta sekä tuloverolain 33 b §:n väliaikaisesta muuttamisesta (HE 125/2025 vp)

Eduskunnan valtiovarainvaliokunnan verojaosto on pyytänyt valtiovarainministeriön lausuntoa hallituksen esitystä koskevista verojaostolle jätetyistä kirjallisista lausunnoista. Kirjallisen lausunnon ovat verojaostolle jättäneet Elinkeinoelämän Keskusliitto EK, Elinkeinoelämän valtuuskunta EVA, Keskuskauppakamari, Finnwatch ry, Kalevi Sorsa- säätiö, Suomen asianajajat ry, Suomen Veroasiantuntijat ry, Suomen Yrittäjät ry, professori Juha Lindgren, professori Pekka Nykänen, professori Jaakko Ossa, dosentti Matti Urpilainen, apulaisprofessori Mika Nissinen, apulaisprofessori Anu Mutanen, Taloushallintoliitto ry, Valtion taloudellinen tutkimuskeskus VATT, Veronmaksajain Keskusliitto ry ja Verohallinto.

Lausunnot on toimitettu valtiovarainministeriölle. Valtiovarainministeriö esittää eduskunnalle lausuntonaan kirjallisissa lausunnoissa esille tuoduista seikoista seuraavaa:

Arvostusmuutoksen soveltamisen taannehtivuus

Useissa lausunnoissa on otettu kantaa varojen arvostamisesta verotuksessa annetun lain (arvostamislaki) sekä tuloverolain taannehtivaan soveltamiseen. Vaikka lakiesitystä ei ehdoteta sovellettavaksi jo toteutettujen osakevaihtojen verotukseen, sillä olisi vaikutusta jo toteutetuissa järjestelyissä hankittujen osakkeiden arvostamiseen lain voimaantulon jälkeen nostettavissa olevien osinkojen verotukseen vaikuttavalla tavalla. Muutosta ei ole pidetty vahvassa mielessä taannehtivana lainsäädäntönä, mutta sillä on nähty taannehtivia vaikutuksia, koska verovelvollisen vahingoksi otettaisiin huomioon ennen lain voimaantuloa tapahtuneita seikkoja. Lainmuutoksen ei ole katsottu myöskään lisäävän verotuksen ennakoitavuutta eikä yleistä luottamusta verolainsäädännön pysyvyyteen.

Useissa lausunnoissa ajallisen soveltamisen osalta parempana vaihtoehtona pidettiin tavanomaista soveltamissääntelyä, jossa arvostusmuutosta sovellettaisiin lain voimaantulon jälkeen toteutettuihin osakevaihtoihin.

Soveltamisaikaa jo tehtyjen järjestelyjen osalta pidettiin lisäksi poikkeuksellisen pitkänä ja joidenkin lausuntojen mukaan olisi perustellumpaa sitoa se yleiseen kolmen vuoden verotuksen oikaisun määräaikaan. Lisäksi on tuotu esiin, että lainsäätäjällä olisi ollut sinänsä mahdollisuus muuttaa lainsäädäntöä jo aiemmin, sillä ongelma on ollut tiedossa viimeistään korkeimman hallinto-oikeuden ratkaisusta KHO 2017:78 lähtien. Tällöin muutosta ei olisi tarvinnut ulottaa niin pitkälle ennen lain voimaantuloa.

Yhdessä lausunnossa lainmuutosta pidettiin valtiosääntöoikeudellisesti taannehtivana lainsäädäntönä, sillä esityksen vaikutukset kohdistuisivat jo voimassa olleen lainsäädännön perusteella tehtyihin järjestelyihin ja ne muuttaisivat verovaikutuksia taannehtivasti. Taannehtivan verolainsäädännön hyväksyminen ei kuitenkaan muodostu lausunnon mukaan valtiosäännön vastaiseksi, mikäli taannehtivuutta perustellaan asianmukaisesti tilanteen erityispiirteillä eikä verovelvollisen oikeusasemaa heikennetä kohtuuttomasti. Esityksen perusteluja pidettiin tältä osin puutteellisina.

Osassa lausunnoissa kuitenkin katsottiin, että lainmuutoksen ulottaminen jo tehtyihin osakevaihtoihin on välttämätöntä ja perusteltua muutoksen tavoitteet huomioiden. Lakiesitystä ei myöskään pidetty vero-oikeudellisessa mielessä taannehtivana, ja perustuslakiperusteluja pidettiin riittävinä. Joissakin lausunnoissa viitattiin myös aikaisempaan oikeuskäytäntöön, jossa vastaavanlaisessa tilanteessa lainmuutosta ei pidetty taannehtivuuden kannalta ongelmallisena.

Eräässä lausunnossa tuotiin lisäksi esiin, ettei lainmuutos tee jo toteutettuja osakevaihtoja tarpeettomiksi. Osakevaihdolla tavoitellaan yleisesti liiketoiminnallisia hyötyjä, eikä lainmuutos ole poistamassa tai muuttamassa näitä. Lausunnon mukaan on selvää, ettei ehdotettu muutos vaikuta verovelvollisten taloudellisen toiminnan kannattavuuteen sinänsä, vaan sen lopulliset vaikutukset riippuvat verovelvollisten osingonjakopäätöksistä.

Valtiovarainministeriön lausunto

Perustuslain 81 § ei sisällä yleistä taannehtivan verolainsäädännön kieltoa. Taannehtivalla lainsäädännöllä tarkoitetaan yleisesti lakeja, joita sovelletaan ennen lainmuutosta koskevan hallituksen esityksen antamista tehtyihin oikeustoimiin. Perustuslakivaliokunta on soveltamiskäytännössään katsonut, että yleisistä oikeusperiaatteista, kuten ennakoitavuuden ja kohtuullisuuden vaatimuksista voidaan muotoilla lähtökohta, että taannehtivaa verolainsäädäntöä tulee välttää. Yksittäisiin tapauksiin voi kuitenkin liittyä sellaisia erityispiirteitä, ettei taannehtivan verolainsäädännön hyväksyminen muodostu valtiosäännön vastaiseksi.

Arvostamista koskevia lainmuutoksia ehdotetaan sovellettavaksi lain voimaantulon jälkeisiin arvostuksiin sekä 1.1.2026 alkaen nostettavissa olevien osinkojen verotukseen, mikäli osakevaihto on tehty 1.1.2017 tai sen jälkeen. Muutoksilla ei olisi vaikutusta toteutettujen osakevaihtojen verotukseen, vaan ne kohdistuisivat osakevaihdolla hankittujen kohdeyhtiön osakkeiden arvostamiseen hankkivan yhtiön nettovarallisuutta laskettaessa osingon verotukseen vaikuttavalla tavalla. Ministeriön näkemyksen mukaan osingon verokohtelun muuttaminen siten, että muutos vaikuttaa jo toteutetuissa osakevaihdoissa vastaanotettujen osakkeiden arvostamiseen tulevaisuudessa nostettavien osinkojen verotukseen vaikuttavalla tavalla, ei ole luonteeltaan taannehtivaa sääntelyä. Lainmuutoksella ei muutettaisi miltään osin ennen lain voimaantuloa toteutettujen osakevaihtojen tai osingonjakojen verotusta.

Ministeriön käsityksen mukaan, kun huomioidaan lisäksi, että aikaisemmat edut eivät perustu nimenomaiseen erityissäännökseen vaan edut ovat osinkoverojärjestelmän ja osakevaihtosäännöksen yhteisvaikutuksesta syntynyt tahaton verohyöty, ei tällaisen tahattoman verohyödyn poistaminen tulevaisuudessa nostettavissa olevien osinkojen osalta voida katsoa loukkaavan verovelvollisen perusteltuja odotuksia eikä sen katsota olevan verovelvollisen kannalta kohtuuton.

Koska lainmuutoksen tavoitteena on estää osakevaihtojärjestelyjen avulla toteutettava osinkoverotuksen minimointi, ministeriön näkemyksen mukaan tavoitteeseen ei päästä, mikäli muutoksia sovellettaisiin vain lain voimaantulon jälkeen toteutettuihin osakevaihtoihin. Lainmuutosta ei myöskään voitaisi pitää tasapuolisena, mikäli muutossäännöksiä sovellettaisiin vain tuleviin järjestelyihin ja aiemmin osakevaihdon tehneet hyötyisivät verotuksellisista eduista myös jatkossa. Ministeriön käsityksen mukaan muutossäännöksen soveltamisen rajaaminen toteutettujen järjestelyjen osalta kolmen vuoden verotuksen oikaisun määräaikaan ei olisi yhdenvertaisuusperiaatteen eikä lainmuutoksen tavoitteiden kannalta perusteltua.

Ministeriö korostaa myös, että oikeuskäytännössä vastaavan tapaisessa lainsäädännön muutostilanteessa lainmuutosta ei ole pidetty taannehtivuuden kannalta ongelmallisena (mm. korkeimman hallinto-oikeuden julkaisematon ratkaisu KHO:2023 T 3710).

Edellä esitetyn perusteella ministeriö katsoo, ettei lainmuutoksen soveltaminen myös jo toteutetuissa osakevaihdoissa hankittujen osakkeiden arvostamiseen ole taannehtivaa sääntelyä. Muutokset kohdistuvat tulevaisuudessa tehtäviin verotuksellisiin toimiin, eivät menneisiin oikeustoimiin tai niiden verotukseen. Kun otetaan huomioon lainmuutoksen tavoitteet, sääntelyn kohdistuminen tulevaisuudessa nostettavissa oleviin osinkoihin sekä tahattoman verohyödyn poistaminen, ei sääntelyä voida pitää taannehtivana

perustuslain tarkoittamassa mielessä. Verovelvollisen oikeusasemaa ei myöskään heikennetä kohtuuttomasti, sillä lainmuutos ei poista jo toteutettujen osakevaihtojen liiketaloudellisia hyötyjä. Muutoksen vaikutukset kohdistuvat ainoastaan verovelvollisen tuleviin osingonjakoihin ja niiden verokohteluun.

Yhdenvertaisuusperiaate ja etuyhteystilanteet

Eräässä lausunnossa on kritisoitu esityksen yhdenvertaisuusarviointia, koska se keskittyy pääasiassa esityksen soveltamisen ajalliseen rajaukseen eikä tarkastele laajemmin etuyhteystilanteiden erityispiirteitä. Esitetty muutos asettaa verovelvolliset eriarvoiseen asemaan sen perusteella, onko kyseessä etuyhteystilanne vai ei. Tämä voi antaa verovelvolliselle perusteen vedota yhdenvertaisuusperiaatteeseen ja syrjinnän kieltoon.

Valtiovarainministeriön lausunto

Perustuslain 6 §:n 1 momentin mukaan ihmiset ovat yhdenvertaisia lain edessä. Perustuslakivaliokunnan käytännössä ei ole katsottu, että laissa täsmällisesti säädetty, verovelvollisia erilaiseen asemaan verotuksen suhteen asettava verokohtelu olisi perustuslain yhdenvertaisuussäännösten vastainen. Verotuksen osalta perustuslakivaliokunta onkin todennut, että yhdenvertaisuusperiaatteesta ei ole johdettu tiukkoja rajoja lainsäätäjän harkinnalle pyrittäessä kulloisenkin yhteiskuntakehityksen vaatimaan sääntelyyn verolainsäädännön keinoin. Erilaiselle verokohtelulle tulee olla perusoikeusjärjestelmän kannalta hyväksyttävät perusteet ja erottelu ei saa olla mielivaltainen. Yhdenvertaisuudesta poikkeamista perustelevan yhteiskunnallisen intressin ja poikkeamisen merkittävyyden on oltava lisäksi keskenään oikeasuhtaisia. Kynnys todeta tietty verolaki perustuslain 6 §:n 1 momentin vastaiseksi on perustuslakivaliokunnan mukaan korkea.

Lainmuutoksen rajaaminen koskemaan vain etuyhteydessä toteutettuja osakevaihtoja perustuu sen tavoitteeseen estää osinkoverotuksen minimoimiseksi tehdyt epätarkoituksenmukaiset osakevaihtojärjestelyt. Tällaiset järjestelyt liittyvät pääasiassa tilanteisiin, joissa osakevaihdon kohteena oleva yhtiö ja hankkiva yhtiö ovat samojen osakkaiden tai heidän lähipiirinsä omistuksessa. Etuyhteystilanteissa toteutetuissa osakevaihdoissa kohdeyhtiön osakkeet on saatettu arvostaa valitusta arvostusmenetelmästä riippuen huomattavan korkeiksi. Riippumattomien osapuolten välisiin osakevaihtoihin ei liity vastaavaa perustetta toteuttaa järjestelyjä pelkästään korkeamman arvostuksen vuoksi. Näissä tilanteissa osakevaihdot perustuvat puhtaasti liiketaloudellisiin syihin ja käypä arvo määräytyy todellisen markkinahinnan perusteella.

Ministeriön käsityksen mukaan soveltamisrajauksen ei voida edellä kuvatusti katsoa olevan mielivaltainen tai perusteeton vaan se kohdistuu tarkasti tunnistettuihin ongelmatilanteisiin. Lainmuutoksella ei katsota aiheutuvan eri verovelvollisille kohtuuttomia eroja, kun etuyhteystilanteissa kohdeyhtiö arvostetaan sen osakevaihtohetken matemaattiseen arvoon, joka vastaa pitkälti riippumattomien osapuolten välillä käytettävää käypää arvoa.

Ministeriön käsityksen mukaan rajaus on myös oikeasuhtainen tavoitteeseensa nähden, sillä muutoksella ei rajoitettaisi perusteettomasti riippumattomien osapuolten välillä liiketaloudellisin perustein tehtäviä osakevaihtoja vaan se kohdistuisi tarkasti vain lainmuutoksen taustalla olevaan ongelmaan.

Osakkeiden hankintamenosta säätämisen tarpeellisuus

Muutamassa lausunnossa on kyseenalaistettu osakkeiden hankintamenoon esitetyn muutoksen tarpeellisuus. Näiden lausuntojen mukaan osakevaihtojärjestelyjen avulla toteutettavaan luovutusvoittoverotuksen minimointiin voidaan puuttua ja puututaan jo nykyäänkin veronkiertämistä koskevilla säännöksillä, eikä muutos olisi siten välttämätön. Kuitenkin osakkeiden hankintamenon määrittämistä matemaattiseen arvoon on pidetty parempana vaihtoehtona kuin esitysluonnoksessa ehdotettua poistamatonta hankintamenoa. Osassa lausuntoja esitettyä muutosta pidetään perusteltuna, jotta osakkeen tuottoarvo ei vaikuttaisi hankintamenon määräytymiseen.

Kahden lausunnon mukaan hankintamenon muutosta koskevan säännöksen soveltamisala, joka koskisi 1.1.2026 alkaen toteutettuja osakevaihtoja, on jopa liian kapea ja tarjoaa täyden verohyödyn osakevaihdon jo toteuttaneille. Lausuntojen mukaan hallituksen esitysluonnoksessa ehdotettu osakkeiden poistamaton hankintameno olisi ollut parempi ratkaisu ja poistanut verohyödyn kokonaan. Lisäksi luovutusvoittoveron minimointi olisi aiheellista estää rajaamalla yksityishenkilöltä osakevaihdolla hankitut osakkeet elinkeinotulon verottamisesta annetun lain (elinkeinoverolaki) 6 b §:n muutoksella verovapauden ulkopuolelle.

Valtiovarainministeriön lausunto

Yritysjärjestelydirektiivin ja elinkeinoverolain yritysjärjestelysäännösten tarkoituksena on poistaa verotuksellisia esteitä yritystoiminnan uudelleenjärjestelyiltä lykkäämällä osakkeen arvonnousun verotuksen järjestelyä seuraavaan luovutukseen. Tarkoitus ei ole miltään osin lopullisen verovapauden myöntäminen. Sääntelyllä onkin pyritty turvaamaan jäsenvaltioiden oikeus arvonnousun verottamiseen siirtyneen omaisuuden tai vastikkeena saatujen osakkeiden luovutuksissa.

Ministeriön näkemyksen mukaan veronkiertosäännöksellä voidaan nykyisin puuttua vain keinotekoisimpiin osakevaihtotapauksiin, joissa järjestely on toteutettu osakkeiden hankintamenon kasvattamiseksi myöhempää luovutusta varten, ja joissa osakevaihto sekä osakkeiden luovutus tapahtuvat ajallisesti hyvin lähellä toisiaan.

Osakevaihdolla hankittujen osakkeiden hankintamenosta säätäminen on tarpeen, jotta myös luovutusvoiton verotuksen välttämiseksi toteutetut osakevaihtojärjestelyt voitaisiin tehokkaasti estää. Ministeriön näkemyksen mukaan osakkeen tuottoarvon ei tulisi vaikuttaa osakkeen hankintamenon määräytymiseen. Matemaattisen arvon eli substanssiarvon käyttäminen poistaisi osakkeen poistamattoman hankintamenon selvittämiseen ja osakkeiden kaksinkertaiseen luovutusvoittoverotukseen liittyvät suurimmat ongelmat.

Lainmuutoksella varmistetaan, että osakevaihdon seurauksena osakkeet luovuttavalle osakkaalle ei synny sellaista perusteetonta luovutusvoiton verovapautta, jota osakevaihtosäännöksessä ei ole tarkoitettu.

Ministeriö toteaa, että hallituksella ei ole tämän esityksen yhteydessä ollut tarkoitus käsitellä käyttöomaisuusosakkeiden luovutusten verovapauden edellytyksiä, eikä siihen siksi ole esitetty muutoksia.

Osakevaihdon rahavastikkeen enimmäismäärän nostaminen

Useassa lausunnossa on kommentoitu esityksen ehdotusta osakevaihdon rahavastikkeen enimmäismäärän korottamisesta 10 prosentista 50 prosenttiin ja sen laskentaperustetta. Esitetty muutos on pääsääntöisesti saanut kannatusta ja muutoksen katsotaan joustavoittavan osakevaihtojärjestelyjen toteuttamista. Muutamassa lausunnossa ehdotettua 50 prosentin rajaa on pidetty riittämättömänä ja katsottu, että raja tulisi nostaa vieläkin korkeammaksi tai poistaa kokonaan. Lausunnoissa on korostettu, että mm. Ruotsissa ja Tanskassa raja on poistettu kokonaan eikä yritysjärjestelydirektiivi ole esteenä tälle. Lisäksi muutamassa lausunnossa on katsottu, että jos rahavastikkeen enimmäismäärä säilytetään, se tulisi laskea osakas- tai osakekohtaisesti. Kahdessa lausunnossa on katsottu, että 10 prosentin raja on edelleen perusteltu, ja sillä rajataan kaupan luonteiset toimet sääntelyn ulkopuolelle.

Valtiovarainministeriön lausunto

Yritysjärjestelydirektiivin mukaan osakkeidenvaihdossa mahdollisen rahavastikkeen määrä ei saa ylittää 10:tä prosenttia vaihdettujen arvopapereiden nimellisarvosta tai nimellisarvon puuttuessa kirjanpidollisesta vasta-arvosta. Yritysjärjestelydirektiivin tavoitteena on poistaa verotuksellisia esteitä yritystoiminnan uudelleenjärjestelylle EU:n alueella vaarantamatta jäsenvaltioiden

verotuksellisia intressejä ja lähtökohtana on, ettei toteutetusta yritysjärjestelystä aiheudu välittömiä tuloveroseuraamuksia järjestelyihin osallistuville yrityksille tai niiden omistajille. Perusajatuksena on jatkuvuusperiaate ja osakkeiden mahdollisen arvonnousun verotuksen lykkääntyminen järjestelyä seuraavaan luovutukseen. Jos järjestelyssä annetaan vastikkeena vain osakkeita, jatkuvuusperiaate säilyy. Rahavastikkeen antaminen tarkoittaa osakkeiden realisointia, jolloin jatkuvuus menetetään, eikä rahavastike näin ollen kuulu verotuksen lykkäyksen piiriin. Rajaamalla rahavastikkeen enimmäismäärää 10:en prosenttiin järjestely on pysynyt pääosin veroneutraalina, mutta sen avulla järjestelyihin on saatu kuitenkin joustovaraa tietyissä tilanteissa (esim. pyöristykset, vaihtosuhteiden tasaaminen). Ministeriö katsoo, että nyt esitetty 50 prosentin raja helpottaisi yhtiöiden osakevaihdolla toteutettavien rakennejärjestelyjen toteuttamista, mutta säilyttäisi kuitenkin edelleen yritysjärjestelydirektiivin tarkoituksen sulkea pois täysin kaupan luonteiset toimet säännösten soveltamisalasta. Vaikka muutamassa EU-valtiossa rahavastikkeen enimmäismäärästä on luovuttu kokonaan, on se kuitenkin edelleen käytössä useassa EU-valtiossa.

Yritysjärjestelydirektiivissä rahavastike on määritelty yhtenevästi kaikkien yritysjärjestelyjen osalta. Vaikka kotimaisessa sääntelyssä on rahavastikkeen osalta sanamuodollisia eroja eri yritysjärjestelymuotojen välillä, oikeuskäytännössä säännöksiä on tulkittu siten, että rahavastikkeen määrä arvioidaan järjestelykohtaisesti. Rahavastike lasketaan yhdenmukaisesti järjestelykohtaisesti kaikissa yritysjärjestelyissä (esim. sulautuminen, jakautuminen, osakevaihto) ja ministeriö katsoo, että tämä yhdenmukaisuus on syytä säilyttää myös hallinnollisen selkeyden näkökulmasta. Laskettaessa rahavastikkeen määrä järjestelykohtaisesti voidaan varmistaa, että rahavastikkeen määrä pysyy enimmäisrajan puitteissa koko järjestelyn tasolla.

Lähipiirin käsite

Useissa lausunnoissa on nähty tarpeellisena määritellä elinkeinoverolain 52 f §:n 5 momentin etuyhteysmääritelmässä esiintyvä lähipiirin käsite, jotta myöhemmiltä soveltamiseen liittyviltä epäselvyyksiltä vältyttäisiin. Eräässä lausunnossa ehdotettiin, että lähipiiri tulisi määritellä verotusmenettelystä annetun lain (verotusmenettelylaki) 31 §:n 4 momentin esitöitä vastaavasti ja määritelmään tulisi lisätä myös osakevaihdon osapuolen lähipiirin määräysvallassa olevat yhtiöt.

Valtiovarainministeriön lausunto

Ministeriön näkemyksen mukaan elinkeinoverolain 52 f §:n 5 momentin etuyhteysmääritelmän lähipiirin käsitettä olisi hyvä täsmentää ja se voitaisiin määritellä valtiovarainvaliokunnan mietinnössä verotusmenettelylain 31 §:n

4 momentin esitöitä vastaavalla tavalla sekä lisätä määritelmään osakevaihdon osapuolen lähipiirin määräysvallassa olevat yhtiöt seuraavasti:

> *Osakevaihdon osapuolen lähipiiriin kuuluvia henkilöitä olisivat henkilön aviopuoliso tai häneen avioliitonomaisessa suhteessa oleva henkilö, sisarus, sisar - ja velipuoli, henkilön ja hänen aviopuolisonsa tai häneen avioliitonomaisessa suhteessa olevan henkilön ylenevässä tai alenevassa polvessa oleva sukulainen sekä mainittujen henkilöiden aviopuolisot tai heihin avioliitonomaisessa suhteessa olevat henkilöt. Lähipiiriin luettaisiin lisäksi sellaiset yhtiöt, joista osakevaihdon osapuolen lähipiiri omistaa välittömästi tai välillisesti yli puolet tai sillä on välittömästi tai välillisesti yli puolet yhtiön kaikkien osakkeiden tai osuuksien tuottamasta äänimäärästä.*

Tuloverolain voimaantulosäännös

Eräässä lausunnossa on kiinnitetty huomiota tuloverolain voimaantulosäännöksen sanamuodon *”Lakia sovelletaan 1 päivänä tammikuuta 2026 tai sen jälkeen nostettaviin osinkoihin.”* ja perusteluissa esitetyn *”Tämän toteuttamiseksi tuloverolakiin tehtäisiin väliaikainen muutos, jotta kaikkiin 1.1.2026 alkaen nostettavissa oleviin osinkoihin sovellettaisiin arvostamislain muuttuneita säännöksiä.”* eroavaisuuteen. Lausunnossa voimaantulosäännöstä ehdotetaan muutettavaksi vastaamaan perusteluissa esitettyä.

Valtiovarainministeriön lausunto

Lausunnossa ehdotettu sanamuoto vastaa osingon verotuksen alkamishetken vakiintunutta tulkintaa.

Ministeriön näkemyksen mukaan tuloverolain voimaantulosäännöksen sanamuotoa olisi hyvä täsmällisyyden takia täsmentää ja muuttaa seuraavasti:

Lakia sovelletaan 1 päivänä tammikuuta 2026 tai sen jälkeen nostettavissa oleviin osinkoihin.

Arvostusmuutoksen voimaantulon aikataulu

Verohallinto on pitänyt lainmuutoksen voimaantuloaikataulua erittäin haastavana, sillä muutos tulisi vaatimaan Verohallinnolta huomattavaa manuaalista työtä, joka poikkeaisi Verohallinnon tavanomaisesta automaatioon perustuvasta verotuksen toimittamisesta. Verohallinto esittää, että muutos toteutettaisiin siten, että säännöksiä sovellettaisiin ensimmäisen kerran vuonna 2026 vahvistettaviin matemaattisiin arvoihin ja siten osinkoihin, jotka ovat nostettavissa 1.1.2027 tai sen jälkeen.

Valtiovarainministeriön lausunto

Ministeriön näkemyksen mukaan on erittäin tärkeää, että esitettyjä muutoksia sovellettaisiin mahdollisimman pian, jotta osakevaihtojärjestelyillä saatava osinkoverohyöty saataisiin estettyä mahdollisimman pian. Lisäksi osinkoverotuksen minimoinnin estämisestä saatavat verotuottovaikutukset sisältyvät valtion vuoden 2026 talousarvioesitykseen, joten on erittäin tärkeää, että lainmuutokset saadaan voimaan ja sovellettaviksi jo vuoden 2026 verotuksessa. Ministeriö katsoo lisäksi, että verotuksen toteuttamisen kannalta olisi tärkeää, että arvostusmuutos saataisiin voimaan ja sovellettavaksi viimeistään joulukuussa 2025. Tällöin muutokset tulisi ottaa huomioon jo yritysten loppuvuoden 2025 veroilmoituksia jätettäessä, jolloin muutos vaikuttaisi 1.1.2026 alkaen nostettavissa olevien osinkojen verotukseen automaattisesti eikä vaatisi Verohallinnolta manuaalista työtä.

Osastopäällikön estyneenä ollessa,

yksikön päällikkö, hallitusneuvos Panu Pykönen

erityisasiantuntija Miina Lehtonen